

Revista „Călcul”, Sibiu.

Onor.

Ex: 2

Biblioteca Universității

Cluj

UMOR ȘI SATIRA.

PELUȘ.

ABONAMENTE:
100 lei anual. 50 lei pe jum. an

REDACTIA ȘI ADMINISTR.
SIBIU
Str. Pintenului Nr. 1.

ANUNȚURI:
5 lei linia petit.

Lui Moș Crăciun

Moș Crăciune! Moș Crăciune! Pentru-a nu știu câtea oară
Vii, cu barba ta cea albă și cu fața ta sbârcită,
Să îmi treci pe frunte mâna-ți înghețată și ușoară
Și să-mi depeni la ureche o urare-abia șoptită.

Moș Crăciune! Moș Crăciune! Tu te întorci dară avântul
Sufletului, cât e lumea nici odată nu s'o întoarce,
Ieri priveam zâmbind spre Ceruri, azi privesc oftând pământul,
Firul ce s'a tors, moșnege, înc'odată nu se toarce.

Veselă copilărie, dulce vreme neuitată,
Unde ești cu-a ta zăpadă troenită sub fereastră?
Unde sânteți ochi de pază, ochi de dragoste curată?
Unde ești tu tinerețe? Unde ești tu, floare-albastră?...

Ați pierit năluci iubite și cu voi ați luat din mine
Tot ce-a fost mai bun, lăsându-mi drojdia amărăciunii.
O, veniți, veniți aproape!... Lângă voi e cald și bine,
Chiar când țurțuri sunt pe arbori și în sobă stinși tăciunii.

Hai, priviți-mă... Priviți-mi sarbăda caricatură:
Fața suptă îngălbenită și chelia lucitoare,
Nasul care se lungește și se pleacă peste gură,
Dungile ce prind să iasă pe sub ochi triumfătoare.

Hai, priviți-mă!... Priviți-mi inima îmbătrânită,
Inima ce de iubire și speranțe era plină

Inima ce de revoltă și de ură azi palpită,
Inima ce-a fost un templu iară e o ruină.

Moș Crăciune! Moș Crăciune! Astăzi lumea e schimbată,
Astăzi ochiul meu pătruns-a golul nesfârșit al vieții.
Azi prin masca zâmbitoare văd figura sbuciumată
Și sub fardul de pe față văd urgia bătrâneții.

Astăzi sub înfățișarea gravă și impunătoare
A fruntașului politic, văd un mare gheșeftar;
Subt eternul și rigidul moralist văd cu oroare
Un pervers care la poarta ladului ar sta 'n zadar.

Știu sub vorbele umflate a lui X. socialistul
Că s'ascunde gândul tainic de a deveni prefect;
Sgârie-l pe N. D. Cocea, și vei da de arivistul
Care-și caut-o platformă de succese și efect.

Doamna Ygrec, filantropă, caritatea în picioare,
Bate străzile cu-o floare albă ori portocalie...
E un sport cu atitudini și ochiri ispititoare,
Cu senzații delicioase uneori, de... filandrie!...

Lux ce te resfeți pe perne de atlas în echipage
Și aluneci ca fantomă fugitivă în Fiat-uri!
Indrăsnețe decoltéu-ri, și Irlande, și penage,
Lux ce 'nghiți vieți și aur, lux ce 'n veci nu te mai saturi:

Briliante 'n mii de focuri, dulci covoare persiene
Sèvres, Baccara și Saxa, Extra-Sec, Asti spumante,
Chambres séparées la Capșa icre moi și vol-au-vent-e,
Doamne ce vă vindeți corpul pentru blănuri elegante!

Străluciri scânteetoare, ce orbți și dați ispite
Voi, spre care unul strigă răsvrătit iar altul plânge,
Voi, ce puneți vâl de aur pe mizerii nesfârșite, —
Cât noroi subt voi s'ascunde, câte lacrimi și cât sânge!...

Depărtați-ă, vedenii urâcioase!... Feri în lături
Nerozie omenească, lume 'ntreagă de minciuni,
Și voi toți bandiți, nemernici, târători!... Mai iute, măhuri,
Asvârliți afar' gunoiul de canalii și nebuni!

Și deschide-mi, Moș Crăciune, cât mai larg senina zare

Unde ochiu-mi odihnește de privesc în infamă,
Lasă-mă să văd câmpia peste care neaua pare
Din argint și diamante împânzită o năframă.

Sfântă viață dela țară, muncă spornică și-augustă,
Vorbă fără de meșteșuguri, zîmbet neînșelător,
Voi mă răsplătiți de toate câte-aice mă desgustă
Și-mi redați o licărire de credință 'n viitor...

Dar destul!... În gând, moșnege, gata poate ți-e ocară :

— „Iartă-mă, Mefista, dară ești un strașnic pisălog;
„Bați ca domnul Vaida câmpii și suspini ca doamna Smara,
„Intr'un timp când Muza doarme și Apollo e olog.

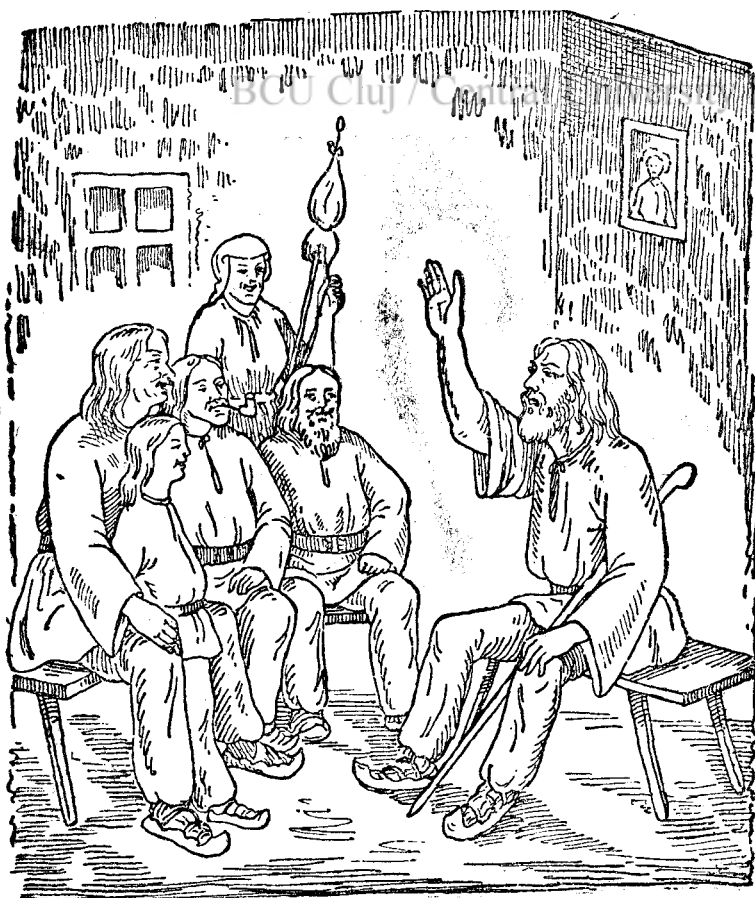
„Vezi mai bine de te'nsoară căci momentul e propice :

„Ai lumbago, astm, gravelă și migrenă... Ce monom!...

„Doamna o să-ți facă ceaiuri, iară tu, citind pe Nietzsche,

„Om ne mai fiind, sărmane, te vei crede supraom !

Mefisto

Stan Pățitul.

O delegație compusă din trei oameni, unul din Frâua, altul din Turn și altul de pe alte meleaguri cari reprezentau crema Măe-

renilor s'au prezentat acum câțva timp la redacția Calicului ca să ceară socoteală despre cele scrise în numărul trecut al Calicului.

Conversația a decurs foarte liniștit afară de unele amenințări cari au lăsat rece pe redactorul Calicului, cerându-se din partea reprezentanților o lămurire publică, adecă tot în Calicul, — asupra celor scrise.

Cum nu stă în firea noastră să revenim asupra lucrului publicat n'am mai reveni dacă n'ar fi vorba de o lămurire.

Ni se cere să spunem când s'a întâmplat acea beție constituțională în localul școlii și când a sburat paharul de vin dela cina cea de poveste până la nasul epitropului ?

Răspundem că dela alegerea Consiliului comunal până în zilele noastre toate alegerile liberale au fost cinstite de câte un bal al așa zișilor libăruși, în localul fostei școlii de pe groapă, unde numai de sfinți nu se pertractă și număr de cele sfinte nu se vorbea.

Domnii reprezentanți ai Măerilor născuți iar nu făcuți dacă mai au lipsă și de alte lămuriri le putem sta la dispoziție în numărul viitor când vom avea timp mai mult fiindcă până atunci trec și alegerile în care timp drace nu culcăte se mai poate întâmpla vr'o boroboajă.

Lada Calicului e plină de stă isă verse.

Din cremenea lui Amnar

Numai un nebun poate pretinde ca fostul prim-ministru Vintilă care a guvernat o viață întreaga statul român cu deficit, bancrotând să mai aiba și active.

*

Vistiernicul Vintila a ajuns dela moară la râșniță.

*

Amorul de regulă să înneacă în taina căsătoriei.

*

Racul ca și politica noastră a minoritaților numai de aceia merge înapoi ca să nu vadă când cade în apă.

*

Prostia e libertatea și aceasta ne-a mai rămas din vastele liberații trâmbițate de naționali-țărăniști.

Libertatea

- De ce-au bătut pe primarul și pe popa din Armeni?
- Pentru că acum e libertate, fiecare bate pe cine vrea.

Doina zilei

Vint-a Maniu la putere

I-auzi, i-auzi, i-auzi-ia

De-acum să te ții mai vere

I-auzi, i-auzi, i-auzi-ia.

Să te uiți la cașcaval,

Că nu mai e liberal,

I-auzi, i-auzi, i-auzi-ia.

Toți cu albituri curate

I-auzi, i-auzi, i-auzi-ia,

Suntem la putere frate

I-auzi, i-auzi, i-auzi-ia.

De-acum și treoul i-al nost

Să plătească cine-i prost.

Patru ani e vreme lungă

I-auzi, i-auzi, i-auzi-ia

Tocmai bine să ne ajunga

I-auzi, i-auzi, i-auzi-ia

Să ne facem sumulițe

Pentru altă opozițe.

I-auzi, i-auzi, i-auzi-ia.

Din cartea femeilor.

Femeia nu-și aduce aminte, decât despre ce va vedea mâine ce și va cumpăra poi-mâne.

*

Femeilor li-e frică: de bătrânețe, de actul de naștere, de îngrășare, de durerea de dinți, de spovedanie, de petreceri, de ultima dragoste, de măritatul fetelor, de ziua de vineri și de postul Paștilor.

Numai de una nu-i e frică la nici o femeie: de bărbat,

*

Doamnele din lumea mare vin cu întârziere la teatru și pleacă de acasă cu o zi înainte de a fi aruncate de bărbat afară.

*

Femeile sunt ca trenurile, sau se ciocnesc sau deraiază.

*

Femeia își înșală bărbatul ca păcătuiind să se poată pocăi.

*

Femeile vorbesc mult, numai telefonistele nu, când le chemi nu se prezintă cu ciasurile.

*

Capul femeii nu este ca să gândească, ci ca să poarte ultima pălărie la modă.

S'a stabilizat

— Mergi pe două cărări acasă vecinel

— Ce ști tu, Am făcut împrumutul și m'am stabilizat numai la o crâjmă. Cu celelalte sunt în opoziție.

Să-l facă domn

— Muere să facem copilul ăsta domn

— Domnia se face cu cheltuială.

— Fără cheltuială, Nu vezi că știe fura și minți și nu-i place să lucreze nimic.

Dacă venim...

Dacă venim la putere
Pe Culai il vezi prefect
S'a sbătut destul săracul,
Știe carte și-i deștept.

Pipilică o s'ajungă
Cel mai strașnic deputat,
Ca se dă la om cu gura,
Și-are cap mare și lat.

Restul cetei o să fie,
Cel mai flămânzi senatori,
Iar o parte 'n ministere
subsecretari, directori.

Dupăce ne facem suma,
Ca și când n'a fost nimic,
Trece iar în opoziție
Partidul lui Ciriplic.

Calicul la Pui.

Afaceri de inimă...

Comuna Pui a fost dela fondarea ei și până în zilele noastre renumita în ale aventurilor de AMOR. N'a început bine a răsării mustața la fecior, când inima lui plâpânda palpită des pentru vre'o ființa dragă-

lașe, coroana universului, și n'a împlinit bine această coroana 16 primăveri când suspina din greu pentru vre-un volnic chipeș.

Barbații, casatoriji — ce e drept — cât se poate își păstrează fidelitatea pro-

misă înaintea altarului și înaintea duhovnicului, cu toate astea câte-o aventura nici lor nu le strică, mai ales că duhovnicul nu prea are timp să-i controleze, fiind și el prea ocupat cu... afacerile sale. Nevestele aceste păsăruice dragălaşe și ele pe lângă economia casnică mai dau puțin din aripi și ca să le mai treacă de urât sboară în grădina dragostei tainice... așa ca astfel stând lucrurile, nici o mirare că comuna Puș este totodată cuibul invidiei și a bârfelelor.

La petrecerea aranjată de femeile reformate din loc și jur se afirmă că unele femei măritate ar fi plecat grozav de indignate și revoltate contra unor «coroane ale universului» care au avut nerușinarea de ale atrage bărbații în dosul unei perdele permițându-le libertatea de a admira în mod tainic frumusețea lor candidă... de fecioare.

Să zice că Dumnezeu a făcut o Capod-opera croind femela așa ca, da recunoaștem că e puțin cam greu ca omul să se rețină în fața unei Craițe inzestrată cu toate farmecele, cu toate grațiile... da recunoaștem că tirania frumuseții e așa de mare că-i devine omul fără voință sclav, totuși însă, nu se admite ca oamenii serioși, căpătuiți să se lase atrași în mrejele unor „demi-vailles” într'atâta încât să se emoționeze și aprindă așa de tare încât să nu mai dispună de forțe ca să-i reziste scânteii sentimentale...

El drace, dar ce să-i faci dacă inima e un organ muscular având forma unui triunghi cu vârful în jos, probabil ca să se înfigă mai bine și mai lute acolo

unde o duce dorul, putem spune că e aproape ca la vânătoare, întâi pușca «l'a săgetat cu privirea» și imediat inima pornește glonț, rânind mai mult s'au mai puțin grav vânatul...

Drace, și apoi ce noroc că Dumnezeu nu a făcut întâi femeia și apoi pe bărbat pentruca biata murea de urât.. ne având cui să pule coarne...

Una din aceste coroane ale universului venită anume pentru bal și pentru a pune coarne bărbaților să afirmă că într'adevar era bine. Legănându-se dragălaş în șolduri aerul ei avea un nuștiu ce plin de măiestrie ce inspiră, în fine era plăcută la vorbă și zice-să că avea adesea scăpărări de Duh. — Pieptu-i era o comoară de poezie., obragi

și buzele trandafirii, mâini delicate, — picioare veșnic nervoase veșnic neastâmpărate, într'un cuvânt toată frumusețea suficientă pentru a seduce...

O a doua craița din loc să zice că avea o figură de păpușe al cărei obraz de ceară sta să se topească sub fardul gros, violent — ochii cercuiți vânat, svârleau priviri piezișe cuiva... fășnitoare ca așchile obuzului în plină explozie... avea mers provocător de pisică leneșă.

Nu-i nevoie cred, să fie omul mare psiholog ca să ghicească cine era și cu cine avea de-a face,.. prima impresie. Prima impresie deplorabilă...

A doua impresie confirmă prima.

m. d. p.

Iar la vot

— Cu cine mai votăm acum vecine?
— Mai votăm și cu diavolul, că cu oamenii am votat destul și tot nu ne-am pricopsit.

Todosie în cetate.

Sfinte Doamne și'ndurate
Zău că nu îți mulțumesc
Pentru darurile date,
Cu ele nu mă mândresc
În vecii vecilor amin!

Ca să vezi prea îndurate
Că în lume cât trăii,
Pân'ajunsei la cetate
Nici când nu mă căii,
Că am față frumoasă.

Acasă purtau în spate
Veri chiar șesespzezece,
Când mă dusei în cetate
Spre a mă mai petrece,
Și a mă civiliza.

Dar cât fusei la noi în sat
Nimenea nu mi-a zis
C'ași fi așa mândră la stat,
Dar nici n'am fost de răs
Ca aici la mătușa.

Ce și gândești, d'abia mă scol
Din molcăluțul pat,
Și cu gândul încă la soț
Mă pun la supupuțat,
Până mai mă ia dracul.

Două ceasuri de celea lungi
În ori-ce zulică
Stau ghemuită, ca'n trei pungi
O biată frunzuliță,
Stau până alții mă gătesc.

Mă'ngrozesc când 'mi vine'n minte
Cum mă ung cu făine,
Mă ung cum ungi niște plăcinte
Mă freacă, vai de mine,
D'apoi și'nori și ace!

Mătușa vrea ca capul meu
Se semene a damă,
De aceia, mare Dumnezeu!
Imi vâpșește cu zamă
Obrazul roș ce mi l'ai dat.

La noi umblam cum eu știam;
Aci? săracă lume!
Trebue să ne'mpupuțăm
Să umblăm ca pe strune,
Ca păpușele'n Viilaim.

Strâng la corset pân' mai plesnește
Delicatul meu foale,
Cu fân în dos chiar la șezut
M'apucă mil de boale,
Când gândesc c'ășa'i moda.

Acasă umblam neconturbată
Glumiam cu ori și cine,
Aici lumea la mine caută
Ca la o moimă împupuțată

Ori l'altă leghioană.

Domnii în societăți sunt
Chiar obrasnici în glume,
Tot durădesc ca mori de vânt
Care mai de care'și spune
Că'i săgeți ca pe iepuri.

Eu nu știam cum că săgeți
Ascund în ai mei ochi,
C'atunci în toate dimineți
Descântam de deochi,
Să nu ia pe domnii dracul.

Mai zic că ochii'mi sunt cealăi
Că'i poartă în April;
Dar eu nu zic, că nătărăi
Și maimuțe cât un goril
Sunt domnii din cetate!

Adesea — bate'i domne sfinte
Prind a'mi minți în față,
Că fața'mi de rugi învoalte,
Că pe frunte s'ar juca crinul
Și în ochi chiar soarele.

De curioasă mă ridic
Să mă uit în oglindă,
Și aflau — numai drept să zic
Că domnii mințesc cum e data,
Dar minciuna îi păcat!

De tot nesuferibili sunt
Când se arată galeși,
Atunci se fac numai ridiculi
Prin oftări și suspine,
Cât trebue să'i răzi
Ori să'i compătîmești.

Aci fac unii din iubire
Fețe de cameleon,
Sunt roși și alți tocmai ca mine
Și beau și mănă'n desperare
Ca alții'n voie bună.

Adesea s'apropie de tine
Sărind ca niște iepuri
Apoi li apucă suspine,
Oftări, și de-o sută de ori
Imi pupă dosul mânei
Și'și șterg nasul cu el.

Apoi se pun la flecării
Tocmai ca babele,
Vorbesc rău de celea urâte
Se laudă, fac complimente,
Și se pun în genunchi
Ca pe lângă icoane.

Și la aceste păcate multe
E vinovat al meu obraz?
Atunci, o Doamne, fă-mă hădă
Ori lasă domnii să orbească
Că sunt nesuferibili!

FABULE POLITICE

Lupul în propagandă...

Deși în cele ce urmează
E vorba doar de animale,
Politicianii cu emfază,
Escroci și scamatori cu vază
Se regăsesc ca'ntr'o oglindă
În linii caricaturale
Căci cine poate să-i surprindă
Și de pe trup să le desprindă
Minciuna hainei „naționale”
Nu-i mai socoate tale-qualot!

*În împărăția bine cunoscută
Ce adăpostește lighioane, mii, —
Trăgea ca să moară de-o boală acută
— Prăpădit de febră, mâncat de „valută”
Neavând putere decât 3 la sută, —
Leul ce altădată lumea o uimi..*

*Dregătorii țării, sfetnicii, mai-marii,
„Grangorii”, — cu doftori veniți din Apus
Se consfătuiră să-i redea... al pari
Forța irosită pentru că măgarii
Bivolii și boii, lupii și ogarii
Impotriva-i, crânceni, luptă grea au dus...*

*Sobolanii, — meșteri, — socotind să.'mpartă
Moștenirea toată, au sărit ca fripti:
N'au permis, de pildă, ca să fie spartă*

*Bagdadia băncii unde, tari în artă,
Plănuiau s'o facă tot mereu mai fiartă
Pentru ca să fie veșnic mai „înfipti“ !*

*Astfel, pe când leul chinuit de boală
Asteaptă să-i pice leacul miluit
Medicii făcură pe spinarea-i școală,
Sfaturile fură pungășie goală,
— Nu mânca nimica, nu stătea pe oală,
Ci zăcea, sărmanul, desnădăjduit...*

*Calul de bătae „interesul Țării“
Au făcut să urce scroafa în copac,
Formându-și, unii culmea indignării
Impunând sistemul cointeresării,
Și ținând discursuri cât nisipul mării
Ca să fure pâinea bietului sărac.*

*Jinduind averea de-alții-agonisită
Ne'ncetat privirea lacomă și-o'ntorc
— O căutătură neagră, hămesită...
(Pare că-i o lege nemărturisită,
— Un fel de putere, un soi de ursită:
In fiece șoarec s'a ascuns un porc!)*

*...Lupul, cel mai lacom dintre animale
Sta demult la pândă după vr' un oscior, —
Ar fi vrut să aibă case și parale
Și, — ales pe baza legii-electorale
Să terorizeze șapte mahalale
Declarând că face ordine'n popor*

*Politica însă, — dacă'o faci di-granda
Iți impune-adeșea să fi demagog:
Grupuri și partide pornind sarabanda,
A plecat și lupul, — (el și toată banda)
Și-și făcu în țară, voinic propaganda
Hotărât să'nvingă: candida, — mă rog !*

*Ca să nu-l cunoască cei de pe la țară
— Căci norodul nu e tocmai dobitoc —
Și-a lipit și barbă și mustăți să pară
Înțelept ca... ăla nalt din cale-afară.
Și scoțându-și panglici pe gură, pe nară
De democrație el vorbi cu foc !*

*...L-ați văzut în urmă? Lacomul din fire
Impila mulțimea, legile strâmba,
Ghiftuit de-avere și de strălucire,
Și uita că leul zăcea în neștire...*

Morala ?

O știe biata omenire :

„Lupu“ păru-și schimbă dar năravul ba !

OPOZIȚIA

Cine ți-o trăgea ?

— Hai muere ajulă să-
mi scot cisma.

— Da în manevre ți-o
trăgea srajameșteru, ori tu
singur ?

Umblând printre oameni

cu trenul și pe jos.

Fruntașii comunei sunt o-
cupași cu aranjarea pentru
privirea familiei regale. Poar-
tă de triumf, pregătiri, dis-
cursuri etc. Un tânăr pro-
fesor se angajează ca să re-
dacteze proclamația către
popor.

Proclamația suna cam ast-
fel: „Cetățeni, în ziua cu-
tare să veniți cu toții întru
întîmpinarea M. Sale Rege-
lui și a Augustei familii re-
gale.“

Mai celește odată ce e-
scris și mulțumit de conți-
nut dă hârtia pârgarului ca
să bată toba prin sat și să
avizeze oamenii.

Pârgarul, un om unic în
felul său după ce bate toba
și strânge poporul, începe
logosul :

„Cetățeni, în ziua cutare să
știți că vine M. Sa Regele
și în August vtnē și familia.
Să veniți cu toții ca să îi
primiți, cum se cuvine.

Unui covrigar.

Cornuri faci și pâine bună
Și lucrezi noaptea pe lună,
Dar nevasta — mai cu toane
Fără muncă-ți pune... coarne.

Cocoana Gurădulce

Câț, că voi n'aveți idee de modă!

Să nu fie cu supărare și dacă va fi, lumea nu se va prăpădi, dar eu la târgul Sibiului din urmă am văzut o țărăncă din Gales în nește zdrențe colorate cu mai mult gust îmbrăcată, decât oricare damă dela balurile oricărei reuniuni de femei române în mătasă, catifea, barșon, dantele, cul de Paris etc. Câț!

Și țărăncă din Gales pe lângă gustul îmbrăcăminteii sale simple, se putea bate în pept și zice: Sunt mândră că portul meu, simplu cum e, are nu numai șic dar e și curat național românesc. Mițuluc!

Cu asta damele noastre române, atacate de baccilul modei dela Paris, Viena, Berlin Budapesta etc., nu se pot lăuda. Câț!

E un păcat strigător la ceriu de fața oricărui băr-

bat român, din a cărei sudoare nevasta lui se îmbracă cu haine după moda dela Paris, Viena etc. — Damele noastre, în aparatul hainelor croite după mode străine, se prezintă ca niște păpuși legate în drot și fac impresiunea unei persoane, care în propriile sale haine nu se află acasă. Câț!

Și dacă damele române, prin îmbrăcăminte streină caracterului nostru național, și-ar ajunge scopul practic, pe care-l intenționează, mai că n'aș avea nimic contra, dar nu-l ajung. Damele de regulă nu se îmbracă, ca să fie îmbrăcate, ci ca să se placă bărbaților și acest scop cu îmbrăcăminte lor după mode străine antinaționale dela Paris etc., durere nu-l ajung. Eu mă prind că găleșana mea dela târgul din urmă al Sibiului în îmbrăcăminte ei simplă românească dar cu mult gust învinge la balul reuniunii femeilor ro-

mâne din Sibiu, Brașov, Cluj, Arad etc. peste cel mai sublim șlep dela Paris. Mițuluc.

„Nu ne putem emancipa de forma convențională în portul societății culte“, zic damele noastre!

Nu?

Rău destul!

Zis'a damelor noastre dovedește o sărăcie spirituală. A urma pe alții, a face ce fac alții, fie bine ori rău, înțelept ori prost, însemnează a nu se deosebi de oi, care, după ce una sare în baltă, toate sar după ea. Câț!

Nu se poate tăgădui, mulțimea oamenilor, bărbați și femei, ori-cât de înaintați fie ei în cultură, nu-și pot nega proveniența lor darvinică dela maimuță. Boldul imitațiunii e dătător de măsură pentru om, fie bărbat, fie femeie și așa se explică curiosul eveniment, pe care numim modă. Boldul imitațiunii scoate totul din modă, singur moda, până când oameni vor fi în lume, nu va ieși din modă. Câț!

Așa fiind, se naște întrebarea: Oare femeia română, mama română, despre care toți scriitorii, poeții, oratorii noștri etc. susțin, că ne condiționează existența națională să n'aibă atâta putere creatoare în sine ca să ne poată forma o modă națională română în îmbrăcăminte sa? Mițuluc!

După datele statistice, în Ungaria, Transilvania și Bănat trăesc trei milioane de Români. Din aceștia cel puțin jumătate sunt femei. Oare un milion și jumătate de femei române să nu fie în stare a crea o modă românească, ași croi un costum femeesc național românesc, cu care nici coanei Sfecla să nu-i fie rușine a păși în primul salon de dans european. Câț!

Dacă nu, atunci să nu-mi cânte nimeni de valoarea mamei române la susținerea neamului, că-i sar cu brâncile mâței în obraz! Cât!

După părerea mea ajunge, ca o damă română cu oarecare trecere în societatea noastră să facă începutul cu un costum național ro-

mânesc, bun, rău, înțelept ori prost, Eu adecă țin, că dacă o damă cu poziție socială se prezintă la un bal cu coarne de capră pe cap, la al doilea bal toate damele poartă coarne și bărbații se eliberează de o greutate proverbială. Mițu-luc!

In școală.

— La ce se întrebuințează cânepa Gheorghe Pleașcă?

— Din cânepă se face fuiorul care trebuie dat pe deasupra popii când vine cu căldărușa la Bobotează.

Strofe guvernamentale

Ionuță Mihalache nici n'a dat oile'n strungă
E sătul de-acum săracu de atâta vorbă lungă
Ca să-l lase toți în pace prin gazete a dat afară
Că de-atâtea intervenții a și speriat o țară
Și îl strânge fără milă ca 'ntr'un cerc cumplit de foc
A furat pe vremuri steaua dară n'a avut noroc
Acum a'ncercat cu cercul, poate-i merge mai în plin
A răbdat dela tovarăși mult amar, prea mult venin
Ba cu snopu, ba cu coasa, ba cu grebla și ciocanu
Prin simbolicele semne se preumblă în tot anu
Cu cercul demagogiei acum iar îi merge bine
A scos pe la licitații miile de limuzine
N'o să vezi prin ministere decât boi, în orice oră
Democrația acuma cu demagogia-i soră.

Semnele

Azi în toată Românimea
Veți stârpi șofolanimea
Dacă votul vostru frați
Libărușilor nu'l dați
Linia dac'o votați
Vouă singuri vă stricați

*

Nici la rafuri și covrigi
Nu alerga, că te frigi
Că Mihalache împarte
Doar făgădueli deșarte
Țara astăzi e sătulă
De semnul lor ca o nulă
Fără cap, fără picioare,
Demagogică-arătare

*

Votați steaua cu credință
Semnul cel de biruință
Care a călăuzit
Pe cei magi din Răsărit
Ca să afle pe Mesia.
Și astăzi în România
Steaua e nădejdea 'n multe
Pe dușman l-a prins în lupte
A lui Averescu stea,
Scăpându-ne de belea,
Haideți dar acuma frați
Toți cu steaua să votați.

De după culisele ba- lului din Pui.

Domnule X. inelul cu bri-
liant ce l'am câștigat la con-
cursul de frumusețe prin Dv.
este într'adevăr admirabil!

Dar crezi că o să-mi amă-
gească ochii?

Din contră, mie teamă că
ochii *Dtale* o să-mi amă-
gească și celelalte brilante...

Epigramă

Ieronime, Ieronime
De o vreme nu e bine
C'ai lăsat să te înghiță
Grajdul și curtea unită,

Semn electoral

- Ce semn aveți în alegeri?
- Acum că suntem la putere ne-am ales și noi «măciuca», e mai cu autoritate ca alte semne.

Mijloace de transport

Propagandiștii democrați
Umblând hoinari atâtea zile
Cu drumurile sunt dedași
Ei nu râvnesc automobile.

Cu traista 'n baț, din sat
în sat
Cohortele electorale
Pașeau... Dar nimeni nu le-a
dat
Vagoane ministeriale.

Jos parvenita limuzină
Și confortabilul salon!
Ei n'au nevoie de mașină,
Lor nu le trebuie vagon..

Priviți în zare cum se șterge
Un lung și pitoresc convoi,
E Mihalache care merge
La minister, cu patru bol.

În urma lui vine Halippa
Într'o trăsură cu un cal,
Trăsura fuge lipa-lipa,
Birjarul e un fost muscal.

Mihal se plimbă cu naveta
Din orice gară 'n orice port
Iar Sever Dan cu bicicleta
În parc la Buftea face sport.

Mirat că se găsește-acolo,
Spre Orăștie, Aurel
Visează 'n carul lui Apollo
Cu noua muze lângă el.

Voivodul Valda stă călare
Impintenat și prea falos,
Pe fondurile bugetare.
Iar Bocu a rămas pe jos.

Pe valuri sboară în fațte
Între putere și norod
Chiar scumpul nostru Pre-
ședinte,
Cu fundu'n două barei,
comod...

Echipamentu-i cam subțire,
Deși văslașu-i excelent.
De-aceea spun: să nu vă
mire
De s'o 'ntâmpla vreun ac-
cident.

Din cauza unui macagiu,
Bietul Vintilă-a deralat.
Guvernul domnului Maniu
Are să moară înecat!

VIRGIL PIȚURCĂ

subsecretar de stat al departamentului
miniștrilor fără portofoliu.

Tara Noastră.

Doina schimbărei

Trandafir cu foala 'n furcă
Guvernul o să se ducă,
Și-apoi doar ce știm noi
proști?
Se duc și vin tot ai noștri.

I'am văzut domnind pe unii,
Alții făceau pe nebunii,
Unii și-au umplut dăsağa
Alții n'au gustat nici braga.

Unii țineau adunări
Cu sute de protestări,
Alții pe lângă buget,
Umblau bine, dar încet.

Cât e țara 'n lung și lat
S'au scuipat și înjurat,
Dar acum la împărțit
Cel mai prietini s'au găsit.

Orice-ai zice, oricum iei,
Știu cum s'o învârtasca ei,
Ca schimbarea domnilor,
Bucuria proștilor.

Ion Buhou.

Știri telegrafice

Agencia: Tepeluș

Aduse în cărcă de „Calicul”.

Sibiu. Sașii au început să se agite. De ce, nu știe nimeni. Vreau să arete lumii, că și ei trăesc pe lumea aceasta și încă în România.

Avrig. Consumul a fost vândut la licitație, fără ca comitetul de direcție și de supraveghere să fije știut ceva. Acționarii așteaptă să li-se restituie banii, de către guvern, după ce va face împrumutul, căci dela consum nu mai au ce lua. După cum merg treburile în Avrig, se poate ușor întâmpla, ca într-o zi să se găsească un cuminte, care să vândă satul, fără ca oamneii să știe ceva.

Boița. Decând cu lumina electrică și trăsirea unei șuri, în Boița s'au prăsit și gazetarii, cari neputând avea decât o singură femeie, scriu la gazetele din Sibiu, despre alți, pe cari i-ar fi observat că vorbesc cu mai multe femei.

Bradu. Decând s'au început scolile cortorarii au liniște, pen- că dăscălușul Bârlog a plecat și nu mai au cu cine să se bată.

Racovița. În comună se pe- ce ceva neobișnuit. De a- poape patru luni nu a mai ple- cat nici o pâra dela fabrica spe- cială. Se revine la normal, sau de așteaptă căderea guvernului, încă nu se poate ști.

Vințul de jos. Și aici s'au început libertățile cu spargeri de papete și spargeri de geamuri. Vitejii vor fi decorați și aleși în parlament, drept răsplată pentru vitejie în timp de pace.

Mohu. Național-țărăniștii mo- hani, s'au hotărât să umble nu- mai în cisme de lac, pentru că oamniî au umblat destul și a- cum când sunt la putere vor să și ei domni cu... ciuciuleți.

Dârbova. La noi a rămas școala, dar a trebuit să alungăm pe învățător, nu avem nevoie de el în aceste vremuri. Vom pune învățător pe un om din partid, chiar dacă n'ar ști carte. Suntem la putere și facem ce vrem.

Armeni. Vitejii lui Neamțu au bătut pe preot și au alungat pri- măria. Au vrut să arete că sunt oamenii guvernului și că au în- trat în legalitate. Propunem ca să fi angajați ca bătăuși în ale- geri și să li-se dea brevetul de măciucași.

Sibiu. Multor popi din județ odată cu căderea guvernului, li- s'au scurtat drumurile la Bacu- reșii. De li-s'ar scurta și dru- murile la Sibiu, că prea sunt trei popi mai mult în oraș decât în parohie.

Veștem. În alegeri veștemenii vor face propagandă și vor vota cu guvernul, în credință, că li-se vor face lumina electrică și li-s- vor da patru târguri de vite la an.

Săliște. Prin telegrafia cu fir: Partidul Național de sub con- ducerea Domnului Iorga, a avut de suferit o gravă pierdere prin de- misia din partid a membrului său Fritz Șontorogu. Demisia a fost dată în scris, deci e irevocabilă.

Săliște. Prin P. T. T.: În toată lumea a fost suprimată cenzura, numai la noi Boier Nicu nu a suprimat cenzurarea scriso- rilor ce le primesc gazdele ele- vilor. Băeții și fetele locuitorilor, cari au elevi în gazdă, sunt a- vizați a nu mai face dragoste prin corespondență căci află cen- zura.

Săliște. Prin baionetă: Dom- nul Nicu Stolan a dat o produc- ție artistică fără bani. S'a produs foarte bine acompaniat de doi jandarmi. Se spune că continu- area acestei reușite producții va urma la... pachet.

Blonda-Iulia. Sezonul vârco- lacilor. Foștii internați din jude- țul acesta, am primit o telegramă dela foștii tovarăși, cari cu bale la gură, după despăgubiri de in- ternare, au trecut în alte lumi, ca să le trimită și lor acolo din despăgubirile de războiu. Foștii internați, cari încă nu sunt inter- nați în alte lumi, au telefonat la tovarășii lor, ca să bea apă după răbdări prajite, că vârco- lacii de 10 ani au tot ros lada despăgubirilor cu bani cu tot, și așa despăgubiri nu se vor mai da până când toți foștii internați

din acest județ nu se vor duce la tovarășii lor, ca să facă un memoriu către Beizebuc, ca a- cela să ia cu cleștele de bot, pe cei în drept a plăti despăgubi- rile, ca să plătească cu ce dato- resc.

Mercurea Benzina a început să joace un rol important în vi- ața negustorilor de când cu at- ătea automobile. Comerciantul Dragomir și-a și instalat în curte un rezervor de 500 litri benzină cu tot ordinul autorităților cari interzice depozitarea materiilor inflamabile în jurul locuinții.

Mercurea. Baciu, funcționar a percepe a și început impu- nerile pe anul viitor. Cam de re- gulă impune domișoare cu mi- loane însă dă numai peste stră- dănice învățătoare cari mai bu- curos ar schimba procesul ver- bal de impunere într'un act de căsătorie. Activitatea se extinde prin Calnic și prin alte comune învecinate.

Mercurea. Viceprimarul urbei Mercurea dl N. C. Dragomir por- nind la vânat cu dl Gh. Moldo- van cu gând să dea iama prin iepuri își pregătise toate străjete pentru aducerea vânatului acasă. Ba încă buătăreasa pusese oala la foc în vederea marelui recolte. Se așează amândoi la locul a- mintit iar viceprimarul dă ulti- mele instrucțiuni lui Moldovan și apoi pornește prin desis în cău- țarea iepurilor. Dintr'odată i se năzare că iepurii au început să joace tonțoroiul pe dinaintea lui și poc trage cu pușca în tufiș. Aleargă într'acolo să prindă ie- purile când colo se vâta bietul Moldovan într'un lac de sânge. Li inpușcase în picior abilul vâ- nător de iepuri. Viceprimarul în- treabă pe Moldovan că a pușcat iepurile iar bietul Moldovan îi răspunde: „la pușcat pe dracu nu vezi că m'ai pușcat pe mine.

Roma. Dela papa s'a primit mai zilele trecute la organizația partidului național țărănesc ur- mătoarea telegramă: informat des- pre propagandă pe care iubitul meu fiu sutletesc Pompei Simo- netti o face contra schismaticilor de ortodoxi. Foarte bine. Recu- noștința papală nu va întâzia. Numai să pompeze bine fiul nos- tru Pompei în fantăna misterioasă a ortodoxismului. *Gușpari*, nunțiu papal.